

ኤልያስ - ቁጥር አሥራ ሦስት

አርባ ስድስት

Jeff Pippenger

2023-10-19

በቀደመው ጽሑፍ ኤልያስን ከ1798 እስከ 1844 ያለው ታሪክ ጋር እናስተካክል ነበር። ኤልያስ በምልክታዊ መልኩ ወደዚያ ታሪክ የሚገባው ዊልያም ሚሊር የመጀመሪያውን መልእክት ለማወጅ በተነሣ ጊዜ ነው። የሰራጽታ ባልቴት ሁለት እንጨቶችን፣ ወይም በጥቅምት 22 ቀን 1844 አንድ ሕዝብ የሚሆኑ ሁለት አሕዛብን የምትሰበስብ ታማኝ ቤተ ክርስቲያንን ትወክላለች።

እንዲሁም ለእነርሱ እንዲህ በላቸው፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እነሆ፣ ወደ ሄዱባቸው አሕዛብ መካከል ከእስራኤል ልጆች እውስጥቸዋለሁ፣ ከዙሪያቸውም ሁሉ እሰበስባቸዋለሁ፣ ወደ ራሳቸውም ምድር አመጣቸዋለሁ፤ በእስራኤልም ተራሮች ላይ በምድሪቱ አንድ ሕዝብ አደርጋቸዋለሁ፤ አንድም ንጉሥ በሁሉም ላይ ንጉሥ ይሆንላቸዋል፤ ከእንግዲህም ወዲህ ሁለት ሕዝቦች አይሆኑም፣ ከዚያ በኋላም ፈጽሞ ወደ ሁለት መንግሥታት አይከፈሉም፤ ደግሞም በጣዖቶቻቸው፣ በርኩሶቶቻቸውም፣ በኃጢአቶቻቸውም ሁሉ ከእንግዲህ ወዲህ ራሳቸውን አያረክሱም፤ ነገር ግን በኃጢአት ከበደሉባቸው መኖሪያዎቻቸው ሁሉ አድናቸዋለሁ፣ አነጻቸዋለሁም፤ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ፣ እኔም አምላካቸው እሆናለሁ። ባሪያዬም ዳዊት በላያቸው ንጉሥ ይሆናል፤ ሁሉም አንድ እረኛ ይኖራቸዋል፤ በፍርዴም ይሄዳሉ፣ ሥርዓቴንም ይጠብቃሉ ያደርጉትማል። ለባሪያዬም ለየዕቅብ በሰጠሁት ምድር፣ አባቶቻችሁ በኖሩባት ምድር ይኖራሉ፤ እነርሱም፣ ልጆቻቸውም፣ የልጆቻቸውም ልጆች ለዘላለም በእርስዎ ይኖራሉ፤ ባሪያዬም ዳዊት ለዘላለም አለቃቸው ይሆናል፤ ደግሞም ከእነርሱ ጋር የሰላም ኪዳን አደርጋለሁ፤ ይህም ለእነርሱ የዘላለም ኪዳን ይሆናል፤ እመሠርታቸዋለሁ፣ አበዛቸዋለሁም፣ መቅደሴንም በመካከላቸው ለዘላለም አኖራለሁ። ማደሪያዬም ከእነርሱ ጋር ይሆናል፤ አዎን፣ እኔ አምላካቸው እሆናለሁ፣ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ። መቅደሴም በመካከላቸው ለዘላለም በሚሆን ጊዜ፣ እኔ እግዚአብሔር እስራኤልን እንደምቀድስ አሕዛብ ያውቃሉ። ሕዝቅኤል 37፡21-28።

ሕዝቅኤል አንድ ሕዝብ የሚሆኑትን ሁለቱን በትሮች፣ ማለትም ሁለት አሕዛብን፣ የተስፋ የተሰጧቸው ብዙ በረከቶች እንዳሉ ይገልጻል። ከእነዚህ በረከቶች መካከል እህት ዋይት አራት “መምጣቶች” ብላ የለዩቻቸውን አራቱን በረከቶች በመጀመሪያ እንመለከታለን፤ እነዚህም ሁሉ በአንድ ጊዜ፣ በጥቅምት 22፣ 1844 ተፈጽመዋል።

«ክርስቶስ እንደ ሊቀ ካህናታችን ሆኖ መቅደሱን ለማንጸት ወደ እጅግ ቅዱሱ ስፍራ መምጣቱ፣ በዳንኤል 8፡14 እንደተገለጸው፤ የሰው ልጅ ወደ ዘመናት ጥንታዊው መምጣቱ፣ በዳንኤል 7፡13 እንደቀረበው፤ እንዲሁም ጌታ ወደ ቤተ መቅደሱ መምጣቱ፣ በሚልክያስ እንደተነበየው፣ እነዚህ ሁሉ የአንድ እና የዚያው ክስተት መግለጫዎች ናቸው፤ ይህም ደግሞ ክርስቶስ በማቴዎስ 25 በቀረበው የአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ እንደተገለጸው፣ ሙሽራው ወደ ሠርግ መምጣቱ በሚወክለው መንገድ ተስሏል።» ታላቁ ተጋድሎ፣ 426።

እህት ዋይት የምትጠቅሰው የመጀመሪያው “መምጣት”፣ በሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት መጨረሻ ሊፈጸም የነበረው ለ“መቅደሱ መንጸት” የሊቀ ካህኑ መምጣት ነው። ያ ጥቅስ፣ “ስለ ዕለታዊው መሥዋዕት፣ እና ስለ አጥፊው መተላለፍ፣ መቅደሱና ሠራዊቱ በእግር እስከሚረገጡ ድረስ ራዕይ እስከ መቼ ይሆናል?” ብሎ የሚጠይቀውን የዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ ሦስት ጥያቄ መልስ ይሰጣል። ቁጥር አሥራ አራትም የመቅደሱ መንጸት በሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት መጨረሻ እንደሚጀምር ያመለክታል።

ሕዝቅኤልም፣ እግዚአብሔር “የእስራኤልን ልጆች ወደ ሄዱበት አሕዛብ መካከል ከወጡበት ይወስዳቸዋል፤ ከሁሉም ወገንም ይሰበስባቸዋል፤ ... የተሰበሰቡትም ሕዝብ ከእንግዲህ ወዲህ ራሳቸውን አያረክሱም” ይላል፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር “ያነጻቸዋል፤ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ፤ እኔም አምላካቸው እሆናለሁ።”

በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ላይ፣ እህት ኋይት የጠቀሰችው ሁለተኛው “መምጣት” የዳንኤል ምዕራፍ ሰባት ቁጥር አሥራ ሦስት ፍጻሜ ነበር፤ በዚያም የሰው ልጅ መንግሥት ሊቀበል ወደ ቀዳሚው የዘመናት ሽማግሌ እንደሚመጣ ተገልጿል። ሕዝቅኤል እንዲህ ይላል፡- እግዚአብሔር “በእስራኤል ተራሮች ላይ ባላቸው ምድር አንድ ሕዝብ አደርጋቸዋለሁ፤ አንድም ንጉሥ ለሁሉም ንጉሥ ይሆናል።” ሕዝቅኤል “ባሪያዬ ዳዊት በላያቸው ንጉሥ ይሆናል” ሲል፣ ክርስቶስን በ“ዳዊት” ስም እንደ ንጉሥ ይወክላል። እንዲሁም ክርስቶስ፣ እንደ ዳዊት፣ “አንድ እረኛቸው” እንደሚሆን ይገልጻል፤ “ባሪያዬም ዳዊት” ደግሞ “ለዘላለም አለቃቸው ይሆናል” ብሎ ይገልጻል። ንጉሥ በትርጉሙ የንጉሥነት ማዕረግ ያስፈልገዋል፤ የሚገዛበትም ግዛት እና የመንግሥቱ ዜጎች ያስፈልጉታል። ዜጎች ከሌላ መንግሥት አይኖርም።

በሌሊት ራእይ አየሁ፤ እነሆም፣ እንደ ሰው ልጅ ያለ አንድ ከሰማይ ደመናት ጋር መጣ፤ ወደ ዘመናትም ጥንታዊ ወደሆነው ቀረበ፤ በፊቱም አቀረቡት። ግዛትና ክብር መንግሥትም ተሰጠው፤ ወገኖች ሁሉና አሕዛብ በልሳናትም ሁሉ የሚናገሩ ሁሉ ይገዙለት ዘንድ፤ ግዛቱም የማያልፍ ዘላለማዊ ግዛት ነው፤ መንግሥቱም የማይጠፋ ነው። ዳንኤል 7፡13, 14።

በእህት ዋይት የተለየው ሦስተኛው “መምጣት” ክርስቶስ እንደ “የቃል ኪዳን መልእክተኛ” ድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ መጥቶ የሌዊን ልጆች ለማንጻት በመጣበት ጊዜ ነው። ሕዝቅኤል ክርስቶስ “ያነጻቸዋል፤ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ፤ እኔም አምላካቸው እሆናለሁ” ይላል፤ እንዲሁም “በተጨማሪ” ከእነርሱ ጋር “የሰላም ቃል ኪዳን” እንደሚያደርግ፣ ይህም “የዘላለም ቃል ኪዳን” እንደሚሆን ይናገራል። ይህ ቃል ኪዳን እግዚአብሔር መቅደሱን “በመካከላቸው” በሚያቆምበት ጊዜ እንደሚፈጸም ነበር፤ “አሕዛብም መቅደሱ በመካከላቸው በሚሆንበት ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እስራኤልን እንደምቀድስ ያውቃሉ” ተብሎም ተነግሮአል።

እነሆ፣ መልእክተኛዬን እልካለሁ፣ እርሱም በፊቱ መንገዱን ያዘጋጃል፤ እናንተም የምትፈልጉት ጌታ ወደ ቤተ መቅደሱ ድንገት ይመጣል፤ እነሆ፣ የምትወዱት የቃል ኪዳን መልእክተኛ ይመጣል፤ ይላል የሠራዊት ጌታ። ነገር ግን በመምጣቱ ቀን የሚቆይ ማን ነው? በሚገለጥም ጊዜ የሚቆም ማን ነው? እርሱ እንደ አንጥረኛ እሳትና እንደ አጣቢዎች ሳሙና ነውና፤ ብርንም እንደሚያነጥርና እንደሚያጠራ ሰው ተቀምጦ የሌዊን ልጆች ያነጥራል፤ እንደ ወርቅና እንደ ብርም ያጠራቸዋል፤ እነርሱም ለጌታ በጽድቅ መሥዋዕትን እንዲያቀርቡ። ከዚያም የይሁዳና የኢየሩሳሌም መሥዋዕት፣ እንደ ቀድሞ ዘመንና እንደ ጥንቱ ዓመታት፣ ለጌታ ደስ የሚያሰኝ ይሆናል። ሚልክያስ 3፡1-4።

መንገዱን ለክርስቶስ ያዘጋጀው መልእክተኛ፣ በ1798 እስከ 1844 ድረስ ባለው ታሪክ ውስጥ ያለው “የቃል ኪዳን መልእክተኛ” ኤልያስ ነበር፤ ይህም በዊልያም ሚሊር ተወክሎ ነበር። ክርስቶስም ድንገት ወደ መቅደሱ በመጣ ጊዜ፣ “የሌዊ ልጆችን” እንደ “አጥሪ እሳት” አነጻቸው።

ሌላው በ1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 የተፈጸመው “መምጣት” የሙሽራው መምጣት ነበር። ሕዝቅኤል ሁለት ጊዜ ከሁለት በትሮች የተሰበሰበው ሕዝብ የእግዚአብሔር “ሕዝብ” እንደሚሆን፣ እርሱም “አምላካቸው እንደሚሆን” ይገልጻል። ይህም በጋብቻው ተፈጸመ። በ1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 ሲስተር ዋይት የምትጠቅሳቸው የተፈጸሙት አራቱ ትንቢቶች ሁሉ በሕዝቅኤል ሁለቱ በትሮች ምስክርነት ተለይተው ተጠቁመዋል።

ኤልያስ የቃል ኪዳንን መልእክተኛ መንገድ የሚያዘጋጅ መልእክተኛን ይወክላል። ክርስቶስ የሁሉን መጥምቁን ለመጀመሪያ ምጽአቱ መንገድ ያዘጋጀ መልእክተኛ መሆኑን ገለጠ። ሲስተር ዋይት ዊሊያም ሚሊርን እንደ ኤልያስ ለየቸው፣ ሚሊርም ክርስቶስ “ሊቀ ካህን፣” “የሰው ልጅ፣” “የቃል ኪዳን መልእክተኛ፣”

እና “ሙሽራ” ሆኖ እንዲመጣ መንገዱን አዘጋጀ።

ከሦስት ዓመት ተኩል በኋላ፣ ኤልያስ ከሰራጅታ፣ በዚያም ከመበለቲቱና ከልጁ ጋር ከተቀመጠበት ስፍራ መጥቶ፣ አክላብን እስራኤልን ሁሉ ወደ ቀርጫሎስ እንዲጠራ አዘዘው። ሕዝቅኤል አሕዛብ እግዚአብሔር እግዚአብሔር መሆኑን እንዲያውቁ፣ ከሁለቱ በትሮች የተሰበሰቡት ሕዝብ መካከል መቅደሱን በመካከላቸው በሚያኖር ጊዜ ነው ይላል። በቀርጫሎስ ተራራ ላይ ኤልያስ ለእስራኤል እግዚአብሔር እግዚአብሔር እንደሆነ ወይስ በኣል አምላክ እንደሆነ እንዲመርጡ ነገራቸው፤ ነገር ግን ጥያቄውን ያቀረበው ብቻ እውነተኛው አምላክ ማን ነው በሚለው አውድ ውስጥ ሳይሆን፣ እውነተኛው ነቢይ ማን ነው በሚለው አውድ ውስጥ ደግሞ ነበር።

ኤልያስም ወደ ሕዝቡ ሁሉ ቀርቦ እንዲህ አለ፤ እስከ መቼ በሁለት ሐሳብ መካከል ትንገራገራላችሁ? እግዚአብሔር አምላክ ከሆነ ተከተሉት፤ በኣል ከሆነ ግን እርሱን ተከተሉት። ሕዝቡም አንድ ቃል እንኳ አልመለሱላትም። ኤልያስም ለሕዝቡ እንዲህ አለ፤ እኔ፣ እኔ ብቻ እንደ እግዚአብሔር ነቢይ ቀርቻለሁ፤ የበኣል ነቢያት ግን አራት መቶ አምሳ ሰዎች ናቸው። 1 ነገሥት 18፡21, 22።

እስራኤል ሁሉ፣ አክላብንም ጨምሮ፣ እሳት ከሰማይ ወርዶ የኤልያስን መሥዋዕት በበላ ጊዜ የኤልያስ አምላክ አምላክ መሆኑን አወቀ። እሳቱ በቀርጫሎስ ተራራ ላይ መውረዱ፣ እግዚአብሔር ከሁለት በትሮች በተሠራቸው ሕዝብ መካከል መቅደሱን ያኖረበትን ጊዜ ያመለክታል። በቀርጫሎስ ተራራ የታየው የእሳት ተአምር እግዚአብሔር አምላክ መሆኑን፣ በኣልም ሐሰተኛ አምላክ መሆኑን አሳየ።

በሣራጅታ የተደረገው ተአምር፣ ኤልያስ በመበለቲቱ የሞተ ልጅ ላይ ሦስት ጊዜ በተዘረጋ ጊዜ፣ ኤልያስ የእግዚአብሔር ሰው መሆኑን ለእርስዎ አረጋገጠላችኋል፤ በቀርጫሎስም የተደረገው ተአምር ይህንን ነገር አከናወነ። በቀርጫሎስ የወረደው እሳት እግዚአብሔር አምላክ መሆኑን ብቻ አረጋገጠም፣ ከበኣል ነቢያትና ከየአምልኮ ዛፎች ነቢያት በተቃራኒው ኤልያስ እውነተኛ የእግዚአብሔር ነቢይ መሆኑን ደግሞ አሳየ። በ1840 እስከ 1844 ባለው ታሪክ ውስጥም፣ ሚሊርና ሚሊራውያን እውነተኛ ነቢያት መሆናቸው ተገለጡ፤ ይህም በዚያው ታሪክ ውስጥ የኢዮቤል ሴቶች መሆናቸውን ለገለጡት የክህደት ፕሮቴስታንትነት ሐሰተኛ ነቢያት በተቃራኒው ነበር።

ኤልያስ በቀርጫሎስ ላይ ያደረገው ተግባር እውነተኛውን የፕሮቴስታንት ቀንድ የመለየት ሥራን ይወክላል፤ ምክንያቱም የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛው መንግሥት፣ ራእይ አሥራ ሦስት ያለው ከምድር የወጣው አውሬ፣ የፕሮቴስታንትነት አንድ ቀንድ እና የሪፐብሊካኒዝም አንድ ቀንድ አሉት፣ እናም በ1798 ገና ግዛቱን መጀመሩ ነበር። በ1798፣ ከኤዛቤል አገዛዝ ሦስት ዓመት ተኩል መጨረሻ ላይ፣ ኤልያስ ከሣራጅታ መጥቶ በምድር አውሬው ላይ ያለው የፕሮቴስታንትነት ቀንድ የትኛው ቤተ ክርስቲያን እንደሆነ ግልጽ ልዩነት ለማድረግ መጣ።

የሣራጅታ መበለት ከትያጢራ ታሪክ ወደ ጋብቻ እየተጓዘች ነበር፤ በዚያም መበለትነቷ ሊወገድ ነበር። ከሞት የተነሣ ልጇ፣ በሶስት ዓመት ተኩል የድርቅ ዘመን ውስጥ በኤዛቤል የተገደሉትን ይወክላል። ለእሳት ስትሰበስባቸው የነበሩት ሁለቱ እንጭቶች፣ እንደ አንድ ሕዝብ አንድ ላይ ሊሰበሰቡ የነበሩትን የቃል በቃል እስራኤል ሁለቱን ቤቶች ያመለክታሉ፤ ያም ሕዝብ መንፈሳዊ እስራኤል ነበር። መበለቲቱ በሁለቱ እንጭቶች እሳት ልታነድ ነበር፤ ይህም በቀርጫሎስ እና በጥቅምት 22 ቀን 1844 ዓ.ም.፣ የቃል ኪዳን መልእክተኛ የሌዊን ልጆች “በማጥሪያ እሳት” ባነጻቸው ጊዜ ተፈጸመ።

እሳት በቀርጫሎስ ላይና በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ቀን ጭፍ የደረሰው የእኩለ ሌሊት ጭኸት ጊዜ የሆነውን የእግዚአብሔር መንፈስ መፍሰስ የሚወክል ምልክት ነው።

በጴንጤቆስጤ ቀንም ፈጽሞ በደረሰ ጊዜ፣ ሁሉም በአንድ ልብ በአንድ ስፍራ ነበሩ። ድንገትም እንደ ብርቱና ንያል ነፋስ ድምፅ ከሰማይ መጣ፣ ተቀምጠው የነበሩበትንም ቤት ሁሉ ሞላው። እንደ እሳትም የሆኑ የተከፈሉ ልሳናት ታዩላቸው። በእያንዳንዳቸውም ላይ ተቀመጡ። ሁሉም በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ። መንፈሱም እንዲናገሩ እንደ ሰጣቸው በሌሎች ልሳናት መናገር ጀመሩ። ሐዋርያት ሥራ 2፡1-4።

መንፈስ የሚፈስስበት መፍሰስ የመልእክት አዋጅን ይወክላል፤ ባልቴቲቱም የሚበላ ምግብ ለማዘጋጀት እሳት ልትነድ ነበር፤ ይህም መልእክት ነው።

ወደ መልአኩም ሄጄ፤ ታናሹን መጽሐፍ እንዲሰጠኝ አልሁት። እርሱም፡- ውሰደው ብላውም፤ ሆይህን መራራ ያደርገዋል፤ በአፍህ ግን እንደ ማር ጣፋጭ ይሆናል አለኝ። ታናሹንም መጽሐፍ ከመልአኩ እጅ ወስጄ በላሁት፤ በአፊም እንደ ማር ጣፋጭ ነበረ፤ በበላሁትም ጊዜ ሆዴ መራራ ሆነ። ራእይ 10፡9፣ 10።

አክአብ ለኤልዛቤል ወዲያውኑ ያስተላለፈው መልእክት የኤልያስ አምላክ እውነተኛው አምላክ መሆኑ ነበር፤ ምክንያቱም አክአብ የኤልያስ አምላክ በእሳት መልሶ እንደሰጠ አይቶ ነበር። በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ቀን ወዲያውኑ የተከፈተው መልእክት የሦስተኛው መልአክ መልእክት ነበር። በሁለቱም ሁኔታዎች፣ ወይም በአክአብ የተላለፈው መልእክት ወይም የሦስተኛው መልአክ መልእክት፣ ኤልዛቤልን ያስቆጣታል።

ነገር ግን ከምሥራቅና ከሰሜን የሚመጡ ወሬዎች ያስጨንቁታል፤ ስለዚህም ለማጥፋትና ብዙዎችን ፈጽሞ ለማጥፋት በታላቅ ቀጣይ ይወጣል። ዳንኤል 11፡44።

የዳንኤል “ከምሥራቅና ከሰሜን የሚመጡ ወሬዎች” የሰሜኑን ንጉሥ፣ እርሷም ኤልዛቤል ናት፣ የሚያስቆጡትን መልእክት ይወክላል፤ እርሷም የምድር ታሪክ የመጨረሻውን ስደት ታስጀምራለች። ያ መልእክት በአክዓብ ለኤልዛቤል ባስተላለፈው መልእክት፣ እንዲሁም በ1844 ፍርድ በተከፈተ ጊዜ የሦስተኛው መልአክ መልእክት በመድረሱ ተመስሎ ተቀርቦ ነበር።

አክአብም ኤልያስ ያደረገውን ሁሉ እንዲሁም ነቢያቱን ሁሉ በሰይፍ እንዴት እንደ ገደለ ለኤልዛቤል ነገራት። ከዚያም ኤልዛቤል ወደ ኤልያስ መልእክተኛ ልካ እንዲህ አለችው፤ ነገ በዚህ ጊዜ እኔ ነፍስህን እንደ አንዱ ከእነርሱ ነፍስ ካላደረግሁ፣ አማልክቱ እንዲህ ያድርጉብኝ ከዚህም የበለጠ ይጨምሩብኝ። 1 ነገሥት 19፡1, 2።

ኤልያስ፣ እንደ ምሳሌያዊ ምልክት፣ ከ538 እስከ 1798 ባለው የምድረ በዳ የጊዜ ዘመን ውስጥ ተወክሎ ይታያል። ከዚያም በ1798 ኤልያስ በታሪክ ውስጥ እንደ ዊልያም ሚሊር ይገለጣል። በ1844 ኤልያስ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን እሳት ከሰማይ እያወረደ ነው። ከዚያም በ1863 ኤልያስና መልእክቱ ተቀባይነት አጡ። መልእክቱ የሙሴ “ሰባቱ ዘመናት” መልእክት ነበረ፤ ይህም ደግሞ በሕዝቅኤል ሁለቱ በትሮች መልእክት ተወክሎ ይታያል። የሁለቱ በትሮች መበተናቸው በተፈጸመ ጊዜ መጨረሻ ላይ መሰብሰባቸው የሰራጽታ መበለት መልእክት ነበረ፤ እርስዎም ምግብ ከማዘጋጀቷ በፊት ሁለቱን በትሮች ሰበሰቡት።

እንደ ጄምስና ኤላን ዋይት ገለጻ፣ ሚሊርያዊ አድቪንቲዥም በ1856 ላዎዲቅያዊ አድቪንቲዥም ሆነ፤ ከዚያም በ1863 የሙሴን “ሰባት ዘመናት” የሚመለከተውን የኤልያስን መልእክት በእነርሱ ሲከለክሉ፣ እግዚአብሔር በ1856 (በሂራም ኤድሰን ያልተጠናቀቁት ስምንት ጽሑፎች አማካይነት) ሊያመጣ የፈለገውን የ“ሰባት ዘመናት” የእውቀት መጨመር ለመረዳት ያለውን ሎጂካዊ ችሎታ አስወገዱ። በሎጂክ ግዴታ መሠረት፣ መላእክት ዊልያም ሚሊርን እንዲሰበስብ የመሩትን መሠረታዊ የእውነቶች ሥርዓት ማፍረስ ጀመሩ። ሚሊር ያገኘው የመጀመሪያው ‘ድንጋይ’፣ ላዎዲቅያዊ አድቪንቲዥም በታሪኩ ሙሉ ዘመን የሚሰናከልበት የመሠረት ድንጋይ ነበር። ያ የመጀመሪያው የእውነት ድንጋይ መከልከላቸው የላዎዲቅያን ዕውርነት አመጣ፤ ይህም ሊፈወስ የሚችል ምልክት ቢሆንም፣ እምብዛም የማይፈለግ ነው።

እ.ኤ.አ. ጥቅምት 22 ቀን 1844 የጀመረው የመቅደሱ መንጻት፣ በዳንኤል 8፡13 ከመቅደሱ ጋር ተረግጦ የወደቀውን “ሠራዊት” መንጻት ያካትት ነበር። ሠራዊቱ በሰራጽታይቱ መበለት ለእሳት የሰበሰበቻቸው “ሁለት እንጨቶች” ተመስሎ ቀርቦ ነበር። እነዚያ ሁለት እንጨቶች የቀድሞው ትክክለኛ እስራኤል ሁለቱ ቤቶች ነበሩ። ትክክለኛው ኤፍሬምና ይሁዳ በአንድ መንፈሳዊ ሕዝብ ውስጥ ሊሰበሰቡ እና በፍርድ መከፈት ጊዜ በቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ሊነጹ ነበር። እነዚያ ሁለት አሕዛብ ተረግጠው የወደቁት “ሠራዊት” ነበሩ።

የሕዝቅኤል ተስፋ እግዚአብሔር “የእስራኤልን ልጆች ከሄዱባቸው ከአሕዛብ መካከል” እንዲወስድ፣ እና “እንዲሰበሰባቸው” “ወደ ራሳቸውም ምድር እንዲያመጣቸው” ነበር። የቃል በቃል እስራኤል ምድር የክብር ምድር፣ ወይም የተስፋይቱ ምድር፣ ወይም ይሁዳ ነበረች። በ1798 ዓ.ም. መንፈሳዊቱ የክብር ምድር የራእይ ምዕራፍ አሥራ ሦስት ባለ ሁለት ቀንድ የምድር አውሬ ምድር ነበረች።

በላያቸው እጄን ባነሣሁበት ቀን፣ ከግብፅ ምድር አውጥቼ ለእነርሱ ወደ መረጥሁላቸው ምድር፣ ወተትና ማር ወደሚፈስስባት፣ ከምድሮች ሁሉ ክብር ወደሆነችው ምድር አመጣቸው ዘንድ... ነገር ግን ደግሞ በምድረ በዳ ላይ እጄን በላያቸው አነሣሁ፣ ወተትና ማር ወደሚፈስስባት፣ ከምድሮች ሁሉ ክብር ወደሆነችው እኔ ለእነርሱ የሰጠኝት ምድር እንዳላገባቸው። ሕዝቅኤል 20፡6፣ 15።

ሁለቱ ትክክለኛ የእስራኤል ቤቶች “የምድሮች ሁሉ ክብር” ተብሎ በሚጠራው፣ “ወተትና ማር” በሚፈስስባት ምድር ውስጥ ኖሩ። ሁለቱ ትክክለኛ የእስራኤል ቤቶች እንደ መንፈሳዊ እስራኤል በአንድነት በተሰበሰቡ ጊዜ፣ በራሳቸው ምድር እንዲኖሩ ተስፋ ተሰጣቸው። መንፈሳዊው “የክብር ምድር” በምድር አውሬው የግዛት ዘመን ውስጥ፣ በመጀመሪያ የሚለራውያን እንቅስቃሴ እና በፍጻሜ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንቅስቃሴ የሚገኙበት ስፍራ ነው። አንድ መቶ አርባ አራት ሺሁን የሚወክለው እንቅስቃሴ ሊቋቋም የሚችለው በምድር አውሬው ምድር ብቻ ነበር። ከሌላ ማንኛውም ምድር ሆኖ የሰስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ነን ብሎ የሚናገር እንቅስቃሴ ሐሰተኛ ነው፤ ምክንያቱም አልፋና አሜጋ ሁልጊዜ ፍጻሜውን በመጀመሪያው ያሳያል።

“የእግዚአብሔር ልዩ የሆኑና ከሌሎች የማይመደቡ ምሕረቶችና በረከቶች በአገራችን ላይ እንደ ዝናብ ወርደዋል፤ እርስዎም የነጻነት ምድርና የምድር ሁሉ ክብር ሆኖ ነበር። ነገር ግን ለእግዚአብሔር ምስጋና ከመመለስ ይልቅ፣ እግዚአብሔርንና ሕጉን ከማክበር ይልቅ፣ በአሜሪካ ያሉ በስም ክርስቲያኖች በትዕቢት፣ በስስት፣ እና በራስ-መቻል መንፈስ ተባክተዋል።...”

“ፍርድ በመንገዶች ውስጥ ወድቆ ጽድቅም ሊገባ የማይችልበት ጊዜ ደርሶአል፤ ከክፉም የሚርቅ ራሱን ለብዝሃነት ያደርጋል። ነገር ግን የጌታ ክንድ ለማዳን እስኪያቅት ድረስ አልአጠረችም፤ ጀሮውም ለመስማት እስኪከብድ ድረስ አልከበደም። የአሜሪካ አንድነት መንግሥታት ሕዝብ ሞገስ የተደረገለት ሕዝብ ነበር፤ ነገር ግን የሃይማኖት ነፃነትን ሲገድቡ፣ ፕሮቴስታንቲዝምን አሳልፈው ሲሰጡ፣ ለጳጳሳዊነትም ድጋፍ ሲሰጡ፣ የበደላቸው መጠን ይሞላል፤ ‘ብሔራዊ ክህደትም’ በሰማይ መጻሕፍት ውስጥ ይመዘገባል። የዚህም ክህደት ውጤት ብሔራዊ ጥፋት ይሆናል።” Review and Herald, May 2, 1893.

ዳንኤል ምዕራፍ 8፡13-14 የመቅደሱና የሰራዊቱን መረገጥ ይገልጻሉ። ሰራዊቱም የትክክለኛው እስራኤል ሁለቱ ቤቶች ነበሩ። ኢየሩሳሌምም በጨለማው ዘመን ውስጥ ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ተረገጠች።

ከበትር የሚመስል መለኪያ ተሰጠኝ፤ መልአኩም ቆሞ እንዲህ አለ፤ ተነሣ፣ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና መሠዊያውን በውስጡም የሚሰግዱትን ለካ። ነገር ግን ከቤተ መቅደሱ ውጭ ያለውን አደባባይ ተወው፣ አትለካውም፤ ለአሕዛብ ተሰጥቶአልና፤ እነርሱም ቅድስቲቱን ከተማ አርባ ሁለት ወር ይረግጣሉ። ራእይ 11፡1-2።

በራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ ዮሐንስ ቤተ መቅደሱን ብቻ ሳይሆን “በውስጡ የሚሰግዱትን” ደግሞ እንዲለካ ተነገረው። ዮሐንስ በቤተ መቅደሱና በውስጡ በሚሰግዱት ላይ መለኪያ እንዲያደርግ በታዘዘበት ጊዜ በትንቢታዊ ሁኔታ በጥቅምት 22 ቀን 1844 ተቀምጦ ነበር።

ታናሹንም መጽሐፍ ከመልአኩ እጅ ወስጄ በላሁት፤ በአፌም እንደ ማር ጣፋጭ ነበረ፤ ከበላሁትም በኋላ ሆዴ መረረ። ራእይ 10፡10።

በራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥር ቁጥር አሥር ውስጥ፤ ዮሐንስ የጥቅምት 22, 1844 መራራ ተስፋ መቁረጥን ወክሎ አቀረበ፤ ከዚያም ወዲያውኑ መቅደሱንና ሠራዊቱን ሁለቱንም እንዲለካ ተነገረው። የዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ ሦስት ጥያቄ ርእስ ጉዳይ፤ መቅደሱንና ሠራዊቱን ሁለቱንም መረገጥ ነው። ዮሐንስ፤ “አሕዛብ” “ቅድስቲቱን ከተማ” “አርባ ሁለት ወራት” “እንዲረግጡአት” እንደ ነበረ ያሳውቀናል። እነዚያ አርባ ሁለት ወራት የኤልያስ ሦስት ዓመት ተኩል ነበሩ። ይህም ከ538 እስከ 1798 ድረስ ያለው የጨለማው ዘመን ነበር። በትንቢታዊ አቋም በጥቅምት 22, 1844 ቆሞ፤ ዮሐንስ አደባባዩን ትቶ “አትለካውም፤ ለአሕዛብ ተሰጥቶአልና፤ እነርሱም ቅድስቲቱን ከተማ አርባ ሁለት ወራት ይረግጧታል” ተብሎ ተነገረው።

ዮሐንስ “መቅደሱንና መሠዊያውን በውስጡም የሚሰግዱትን” እንዲለካ በተነገረው ጊዜ፤ በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ ሦስት ቃላት መሠረት፤ መቅደሱንና ሠራዊቱን እንዲለካ ተነግሮት ነበር። ዮሐንስ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳውን ዓመታት እንዳይቆጥር ተነግሮት ከሆነ፤ ከ1798 ጀምሮ በ1844 ቆሞ እስከነበረበት ድረስ እንዲለካ ነበር። 1798 እስከ 1844 ሲለካ አርባ ስድስት ዓመታትን ይወክላል። የአርባ ስድስቱ ዓመታት መጀመሪያ በ1798 ነበር፤ በዚያም ጊዜ ሙሴ በእስራኤል ሰሜናዊ ቤት ላይ የተናገረው “ሰባት ዘመናት” ተፈጽሞ ነበር። የአርባ ስድስቱ ዓመታት ፍጻሜ በ1844 ነበር፤ በዚያም ጊዜ ሙሴ በእስራኤል ደቡባዊ ቤት ላይ የተናገረው “ሰባት ዘመናት” ተፈጽሞ ነበር። የዮሐንስ መለኪያ ከአርባ ስድስት ዓመታት ጋር እኩል ነው። ቁጥር አርባ ስድስት ቤተ መቅደሱን ያመለክታል። ኢየሱስ፤ “ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱ፤ በሦስት ቀንም አቆመዋለሁ” አለ፤ ነገር ግን የሚከራከሩት አይሁድ ቤተ መቅደሱ በአርባ ስድስት ዓመት መሠራቱን ተከራክሩ።

ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት፤ እኔም በሦስት ቀን አነሣዋለሁ። ከዚያም አይሁድ፤ ይህ ቤተ መቅደስ ሲሠራ አርባ ስድስት ዓመት ፈጅቶበታል፤ አንተስ በሦስት ቀን ታነሣዋለህን? አሉት። እርሱ ግን ስለ ሰውነቱ ቤተ መቅደስ ይናገር ነበር። ዮሐንስ 2፡19-21።

ኢየሱስ አዳም ከወደቀ በኋላ፤ ከተወረሱ ሁሉም የውርስ ውድቀቶቹ ጋር ያለውን ሥጋ ወሰደ፤ ይህም እርሱ እንደ አሸነፈ እኛም እንድናሸንፍ ምሳሌ ሊሆንልን ነው። በሁለት ምስክሮች መሠረት፤ የክርስቶስ ሥጋ የኃጢአት አራት ሺህ ዓመታት የተወረሱ ውድቀቶችን አልያዘም ብሎ ማስተማር የባቢሎንን የወይን ጠጅ ማስፋፋት ነው፤ ምክንያቱም ክርስቶስ እነዚያን የተወረሱ ድካሞች አልተቀበለም ብሎ ማስተማር የካቶሊክነት ዋና ትምህርት ነው።

ለየሱስ ክርስቶስም በሥጋ መጥቶአል ብሎ የማይመሰክር መንፈስ ሁሉ ከእግዚአብሔር አይደለም፤ ይህም እናንተ ሊመጣ እንደ ሆነ የሰማችሁት የክርስቶስ ጠላት መንፈስ ነው፤ እርሱም አሁን እንኳ አስቀድሞ በዓለም አለ። 1 ዮሐንስ 4፡3።

ብዙ አሳታፊዎች ወደ ዓለም ገብተዋልና፤ እነርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ መጥቶአል ብለው አያምኑም። ይህ አሳታፊና ተቃዋሚ ክርስቶስ ነው። 2 ዮሐንስ 1፡7።

የክርስቶስ ሥጋ ቤተ መቅደስ የእያንዳንዱ ሰው ሥጋ ቤተ መቅደስ ነበረ።

“ክርስቶስ በኤደን አዳም በተፈተነ ጊዜ ከነበረበት ሁኔታ ይልቅ፣ በምድረ በዳው ጽምዋ ውስጥ የሰይጣንን ፈተናዎች ለመቋቋም በእኩል የሚመች ሁኔታ ላይ አልነበረም። የእግዚአብሔር ልጅ ራሱን አዋረደ እና የሰውን ባሕርይ ተቀበለ፤ ይህም ዘር ከኤደን ለአራት ሺህ ዓመታት ከራቀ በኋላ፣ ከመጀመሪያውም የንጽሕናና የቅንነት ሁኔታው ከወደቀ በኋላ ነበር። ኃጢአት ለዘመናት በሰው ዘር ላይ አስፈሪ ምልክቶችን እያተመ ነበር፤ በሰው ቤተሰብም ሁሉ ውስጥ የአካል፣ የአእምሮ፣ እና የሥነ ምግባር መበስበስ ተስፋፍቶ ነበር።”

“አዳም በኤደን ውስጥ በፈታኙ በተደረገበት ጊዜ ከኃጢአት ነውር ፈጽሞ ነጻ ነበር። በእግዚአብሔር ፊት በፍጹምነቱ ኃይል ቆሞ ነበር። የማንነቱ አካላትና ችሎታዎች ሁሉ እኩል በሆነ ልማት ደርሶው በተስማማ ሚዛን የተቀናጁ ነበሩ።”

“ክርስቶስ በፈተና ምድረ በዳ፣ አዳም ሊቋቋመው ያልቻለውን ፈተና ለመሸከም በአዳም ስፍራ ቆመ። እዚህ ክርስቶስ አዳም ለቤቱ ብርሃን ጀርባውን ከሰጠ ከአራት ሺህ ዓመት በኋላ፣ በኃጢአተኛው ምትክ ድል አደረገ። ከእግዚአብሔር ፊት መገኘት ተለይቶ፣ የሰው ዘር ከትውልድ ወደ ትውልድ እየቀጠለ፣ አዳም በኤደን ያለውን የመጀመሪያ ንጽሕና፣ ጥበብና እውቀት ከነበረበት ይበልጥ እየራቀ መጥቶ ነበር። ክርስቶስ ሰውን ለመርዳት ወደ ምድር በመጣበት ጊዜ የነበሩትን የዘሩን ኃጢአቶችና ድካሞች ተሸከመ። ለዘሩ ምትክ፣ የወደቀ ሰው ድካሞችን በራሱ ላይ ይዞ፣ ሰው በሚገጥሙት ነገሮች ሁሉ በሰይጣን ፈተናዎች ሊቋቋም ነበር።” Selected Messages, መጽሐፍ 1, 267, 268.

በዮሐንስ ምዕራፍ ሁለት ክርስቶስ ስለ ሰውነቱ እንደ ቤተ መቅደስ ይናገር ነበር፤ የሰውነቱም ቤተ መቅደስ የአራት ሺህ ዓመታት የተደራረበ ድካም ያመጣቸው መበላሸቶች ያሉበት የሰው ፍጥረት ነበር። ክርስቶስ የጠቀሰው የሰው ቤተ መቅደስ ከአርባ ስድስት ክሮሞሶሞች የተሠራ ነው። ሙሴ ሕጉን ለመቀበልና ቤተ መቅደሱን ለማቆም መመሪያ ለመቀበል ወደ ሲና በወጣ ጊዜ፣ በተራራው ላይ አርባ ስድስት ቀናት ቆየ። ሕዝቅኤል ክርስቶስ ቤተ መቅደሱን በሁለቱ እንጨቶች “መካከል” እንደሚያኖር ይጠቅሳል። ዮሐንስ እንዲለካው የተነገረው የሰሜኑ መንግሥትና የደቡብ መንግሥት ሰባቱ ዘመናት ከተፈጸሙ በኋላ ያለው የጊዜ ክፍለ ዘመን አርባ ስድስት ዓመት ነበር። እርሱም በ1798 እና በ1844 መካከል ያለውን “መካከል” ወይም የጊዜ ክፍለ ዘመን ይወክል ነበር። በእነዚያ አርባ ስድስት ዓመታት ውስጥ፣ ኢየሱስ በቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ሆኖ በመጣ ጊዜ ድንገት የሚያነጻውን መንፈሳዊ ቤተ መቅደስ አቆመ። እንደ ቃል ኪዳኑ መልእክተኛ፣ ሕጉን በሕዝቡ ልብ ላይ ይጽፍ ነበር። ያ ሕግ በሁለት ጽላቶች ይወከላል። የመጀመሪያው ጽላት አራት ትእዛዞች አሉት፤ ሁለተኛው ጽላት ስድስት ትእዛዞች አሉት። በአንድነት ሲወሰዱ የአርባ ስድስትን ቁጥር ይወክላሉ።

ከ1798 እስከ 1844 ድረስ የመንፈሳዊ እስራኤል መሰብሰብ የመንፈሳዊ እስራኤልን መሰብሰብ ይወክላል፤ ነገር ግን ደግሞ የቤተ መቅደስ መቋቋምንም ይወክላል።

ወደ እርሱ ስትቀርቡ፣ እርሱ በእርግጥ በሰዎች የተጣለ ነገር ግን በእግዚአብሔር የተመረጠና ክቡር የሆነ ሕያው ድንጋይ ነው፤ እናንተም ደግሞ እንደ ሕያዋን ድንጋዮች መንፈሳዊ መሥዋዕቶችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር የተወደዱ እንድታቀርቡ መንፈሳዊ ቤት፣ ቅዱስ ክህነት ትሠራላችሁ።

ስለዚህም በመጽሐፍ እንዲህ ተጽፎአል፤ እነሆ፣ በጽዮን የማዕዘን ራስ ድንጋይ፣ የተመረጠ፣ ክቡር እጥላለሁ፤ በእርሱም የሚያምን አያፍርም።

ስለዚህ ለእናንተ ለምታምኑ እርሱ ክቡር ነው፤ ለማይታዘዙ ግን፣ ግንበኞች የጣሉት ድንጋይ፣ እርሱ የማዕዘኑ ራስ ሆነ፣ የመሰናከያም ድንጋይና የማሰናከያ ዓለት ሆነ፤ እነርሱም ለቃሉ ስለማይታዘዙ ይሰናከላሉ፣ ለዚህም ደግሞ ተመድበው ነበር።

እናንተ ግን የተመረጠ ዘር፣ ንጉሣዊ ክህነት፣ ቅዱስ ሕዝብ፣ ለራሱ የተለየ ወገን ናችሁ፤ ይህም ከጨለማ ወደ ድንቅ ብርሃኑ የጠራችሁትን የእርሱን ምስጋና እንድታወሩ ነው፤ እናንተም ቀድሞ ሕዝብ

ያልነበራችሁ ነበራችሁ፤ አሁን ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ ናችሁ፤ ምሕረትንም ያላገኛችሁ ነበራችሁ፤ አሁን ግን ምሕረትን አግኝታችኋል። 1 ጴጥሮስ 2:4-10።

ከ1798 እስከ 1844 ድረስ የተነሣው ቤተ መቅደስ፣ ለአለመታዘዝ “የተመደቡ” የሆኑ አንድ ወገንን ያካትታል። አለመታዘዛቸውም “ሰባቱን ዘመናት፣” “የማዕዘኑን ድንጋይ፣” “ግንቦቶች ያልተቀበሉትን ድንጋይ” ይህም “የማሰናከያ ዓለት” እና “የመሰናክል ድንጋይ” እንደሆነ በመጣላቸው ተገለጠ።

“ከእግዚአብሔር የተመረጠው” ወገን፣ በሰዎች “የተጣለውን” “ድንጋይ” እንደ “ሕያው ድንጋይ”፣ እንዲሁም እንደ “ከእግዚአብሔር የተመረጠና” “ክቡር” የሆነውን “ድንጋይ” አወቀው። “ከእግዚአብሔር የተመረጡት”፣ “የተመረጠው ትውልድ”፣ በ“ቀድሞ ዘመን” “ሕዝብ አልነበሩም፣ ነገር ግን” በዚያን ጊዜ “የእግዚአብሔር ሕዝብ” ይሆኑ ዘንድ ነበር። እግዚአብሔር ሁለቱን በትሮች በሰበሰበ ጊዜ፣ ከ“አሕዛብ” መካከል አወጣቸው። እርሱ ሁለቱን አሕዛብ ከ1798 እስከ 1844 ባሉት አርባ ስድስት ዓመታት ውስጥ አንድ አድርጎ በሰበሰበበት ጊዜ፣ እነርሱ ሕዝቡ ይሆኑ ዘንድ ነበር።

አንድ መሠረት ብቻ አለ፣ ያም መሠረት ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ ነገር ግን በማይታዘዙት የተጣለው የታሪኩ መሠረት የሆነው “የመሰናክል ድንጋይ” የሙሴ “ሰባት ጊዜ” ነበር። “ሰባት ጊዜው” በ1863 በተጣለ ጊዜ፣ ይህ ኢየሱስ ክርስቶስን መጣል ነበር።

እ.ኤ.አ. በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 የተጀመረው የመቅደሱ መንጻት የሁለት ሺህ ሦስት መቶው ዓመት ትንቢት ብቻ ፍጻሜ ነበር ብሎ የሚያመነጭ የተረት ድስት፣ ባዶ መቅደስን፣ አስተናጋጅ የሌለውን መቅደስ፣ ዜጎች የሌሉትን መንግሥት ያመለክታል። መንፈሳዊ መገለጥ ከሰጠው ውስጥ፣ ከእግዚአብሔር ራሱ የመቅደሱ ዓላማ ምን እንደሆነ ከተናገረው የሚበልጥ ቅድሚያ ያለው ለመቅደሱ የተሰጠ ምንም ዓላማ የለም።

እኔም በመካከላቸው እንድናር መቅደስ ይሠሩልኝ። ዘፀአት 25:8።

በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ የእግዚአብሔር መቅደስ ሁልጊዜ ከሕዝቡ ጋር የተያያዘ ነው፤ እነርሱም ሠራዊቱ ናቸው። እንደ ሁለት አሕዛብ የተለዩት የሕዝቅኤል ሁለቱ በትሮች አንድ ሕዝብ ሊሆኑ ነበር፣ የእግዚአብሔርም መቅደስ በመካከላቸው ይሆን ነበር። በዳንኤል ስምንት ቁጥር አሥራ ሦስት ያለውን ጥያቄ ምን እንደሚጠይቅ ለመሸፈን ሲባል በስሕተት ማቅረብ፣ በተመሳሳይ ጊዜ በቁጥር አሥራ ሦስት ጥያቄውን እንዲመልስ የተጠየቀውን “አንድ ቅዱስ” ደግሞ መካድ ነው።

ከዚያም አንድ ቅዱስ ሲናገር ሰማሁ፤ ሌላም ቅዱስ ለዚያ ለሚናገረው ቅዱስ፡- ራእዩ ስለ ዘወትር መሥዋዕቱና ስለ አጥፊው መተላለፍ፣ መቅደሱንና ሠራዊቱን እግር በታች እንዲረገጡ እስከ መቼ ድረስ ይሆናል? አለው። እርሱም እንዲህ አለኝ፡- እስከ ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ቀን ድረስ፤ ከዚያም በኋላ መቅደሱ ይነጻል። ዳንኤል 8:13፣ 14።

ጥያቄው የቀረበለት ሰማያዊ ፍጡር “ያ አንድ ቅዱስ” ተብሎ ይጠራል፤ ይህም አገላለጽ “Palmoni” ከሚለው የዕብራይስጥ ቃል የተተረጎመ ሲሆን፣ ትርጉሙም ድንቅ ቆጣሪ፣ የምስጢራት ቆጣሪ ማለት ነው። በዚያ ክፍል፣ የኢድቬንቲዝም ማዕከላዊ ምሰሶና መሠረት በሆነው ነገር ውስጥ፣ ክርስቶስ ራሱን እንደ ድንቅ ቆጣሪ ይወክላል። ይህንም የሚያደርገው፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በጣም ረጅሙ የጊዜ ትንቢት እና ደግሞ የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ቀናት የጊዜ ትንቢት መካከል ያለውን ግንኙነት በሚለይበት ቦታ ነው። በጣም ረጅሙ የጊዜ ትንቢት የሙሴ መሐላ ነው፤ ይህም የLeviticus 4 ያ ስድስት ሰባቱ ዘመናት ናቸው። ይህ በቁጥር አሥራ ሦስት ውስጥ እንደ “ሠራዊት” የተጠቀሱት የእስራኤል ሁለቱ ቤቶች መበተንና ባርነት መውደቃቸውን የሚለይ ትንቢት ነው፤ ሁለቱም ይረገጣሉ፤ በአንጻሩ ግን፣ ቁጥር አሥራ አራት የመቅደሱን መረገጥ ትንቢት ይለያል። ሁለቱም ትንቢቶች የተፈጸሙት የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ እሳት ዘረጃታ መበለት

ሁለቱን እንጨቶች ካከማቸች በኋላ፣ በOctober 22, 1844 ነበር።

አድቪንቲዥም መላእክት ዊልያም ሚሊርን እንዲያስተውል የመሩትን የትንቢታዊ ዘመን የመጀመሪያውን እውነት በገፈፈ ጊዜ፣ ራሳቸውን ዓውረው ነበር። በ1856 በሂራም ኤድሰን ስምንት መጣጥፎች፣ ፓልሞኒ የሰባቱን ዘመናት ብርሃን ለማበዛት ሞከረ፣ ነገር ግን ከንቱ ሆነ። ለሎዶቅያ የተሰጠውን መልእክት ገፈፉ፣ እናም የሎዶቅያን አምስቱ ክፉ መገለጫዎች ተቀብለው ራሳቸውን እንደ አምስቱ ሰነፍ ድንግሎች ለዩ።

በኢሳይያስ ሰባት ያለው ስድሳ አምስት ዓመት፣ በመጀመሪያው 742 ዓ.ዓ.በ., 723 ዓ.ዓ.በ. እና 677 ዓ.ዓ.በ.ን የሚለይ፣ በመጨረሻው ታሪክ 1798፣ 1844 እና 1863 ውስጥ ተደግሞ ታየ። ያ የመጨረሻ ታሪክ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ሠላሳ ሰባት ውስጥ ባሉት ሁለቱ በትሮች መሰብሰብ የተወከለ ሲሆን፣ የሣራጵታ መበለትም (በአዲስ ኪዳን ግሪክ እንደምትጠራው) በመንፈሳዊ ይሁዳ (የክብር ምድር) ውስጥ ከመንፈሳዊ እስራኤል ጋር እግዚአብሔር የቃል ኪዳን ግንኙነት የሚያቆምበት ታሪክ ነው። ይህም በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛው መንግሥት ታሪክ ውስጥ ነው። ያ ታሪክ፣ የስድሳ አምስት ዓመቱ ትንቢት ፍጻሜ መሆኑ ሲሆን፣ የራእይ አሥራ ሦስት የምድር አውሬ መጀመሪያንም ይወክላል። በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛው መንግሥት መጀመሪያ ላይ፣ የሁለት በትሮች መጣመር የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛው መንግሥት መጨረሻን ያመለክታል። ያ ታሪክ የፕሮቴስታንቲዥም ቀንድና የሪፐብሊካኒዥም ቀንድ ተመሳሳይ ታሪክን ይዟል።

በትንቢታዊ አገላለጽ ኃይል፣ ወይም ቀንድ፣ ወይም ሕዝብ፣ ወይም መንግሥት፣ ወይም ንጉሥ፣ ወይም ራስ እንደ አውዱ መሠረት እርስ በርሳቸው የሚተካኩ ምልክቶች ናቸው። እነዚህ ምልክቶች ሁሉ ሕዝቅኤል ሁለት አሕዛብ መሆናቸውን የሚገልጻቸውን ሁለቱን በትሮች ደግሞ ያመለክታሉ። በምድር አውሬው ትንቢታዊ ታሪክ መጀመሪያ ፕሮቴስታንቲዥም ቀንድ ወደ አንድ ሕዝብ፣ ወይም ወደ አንድ ቀንድ ተሰበሰበ። በዚያው ታሪክ መጨረሻ ሪፐብሊካኒዥም ቀንድ ከከሐዲ ፕሮቴስታንቲዥም ቀንድ ጋር ተባብሮ አንድ ሕዝብ ያደርጋል። ያ ሕዝብ ለራእይ አሥራ ሦስት የባሕር አውሬ ምስል ይሆናል። በሎጂካዊ ሁኔታ፣ በሰባቱ ዘመናት እርግጥን ምስክርነት (በቃል በተገለጸው እስራኤል ሁለቱም ቤቶች ላይ የተፈጸመውን) ለማየት ካልፈቀድን፣ እነዚያ ሁለት በጥንቱ እስራኤል ያሉ ቃል በቃል ቤቶች በ1844 መንፈሳዊ እስራኤል ሕዝብ እንዴት እንደ ሆኑ በእርግጥ ማየት አንችልም። ያንን ታሪክ ማየት ካልቻልን፣ በአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ መጀመሪያ ያለው ታሪክ በመጨረሻ ያለውን ታሪክ እንዴት እንደሚለይ ፈጽሞ “ፍንጭ የሌለን” እንሆናለን፤ በዚያም ጊዜ ሪፐብሊካኒዥም ቀንድ በመጀመሪያ በፕሮቴስታንቲዥም ቀንድ የተመሰሰውን የመሰብሰብ ሂደትና የመተባበር እርምጃ ደግሞ ሲደግም።

እነዚህን እውነቶች በሚቀጥለው ጽሑፍ መመልከታችንን እንቀጥላለን።